

Zbirka odločb sodne prakse

Združene zadeve T-377/16, T-645/16 in T-809/16

**Hypo Vorarlberg Bank AG, nekdanja Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG,
proti
Enotnemu odboru za reševanje**

Sodba Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 28. novembra 2019

„Ekonomsko in monetarna unija – Bančna unija – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij (EMR) – Enotni sklad za reševanje (ESR) – Sklep EOR o predhodnih prispevkih za leto 2016 – Ničnostna tožba – Neposredno in posamično nanašanje – Dopustnost – Bistvene postopkovne zahteve – Avtentifikacija odločbe – Postopek sprejetja odločbe – Obveznost obrazložitve – Časovna omejitev učinkov sodbe“

1. *Ničnostna tožba – Izpodbojni akti – Pojem – Akti, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke – Pripravljalni ukrepi – Izključitev – Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR) o določitvi predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje (ESR) – Dokončnost – Vključitev (člen 263, četrti odstavek, PDEU; Uredba št. 806/2014, člena 67(4) in 70(2))*

(Glej točke 61, 69, 70 in 205.)

2. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo – Merila – Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR) o določitvi predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje (ESR) – Tožba, ki jo je vložila kreditna institucija, ki ni naslovnica sklepa EOR – Neposredno in posamično nanašanje – Dopustnost (člen 263, četrti odstavek, PDEU; Uredba št. 806/2014, člena 67(4) in 70(2))*

(Glej točke od 62 do 66, od 71 do 79, 175 in 205.)

3. *Ničnostna tožba – Roki – Začetek – Akt, ki ni objavljen in o katerem tožeča stranka ni uradno obveščena – Natančna seznanjenost z vsebino in razlogi – Obveznost v razumnem roku od trenutka, ko je znan obstoj akta, zahtevati njegovo celotno besedilo – Spoštovanje razumnega roka – Merila presoje (člen 263, šesti odstavek, PDEU)*

(Glej točke od 80 do 83 in od 89 do 91.)

4. *Ničnostna tožba – Razlogi – Bistvena kršitev postopka – Neobstoj avtentifikacije izpodbijanega sklepa – Nujnost navedbe škode ali drugih nepravilnosti, ki niso neobstoj avtentifikacije – Neobstoj – Razlog, ki ga mora sodišče upoštevati po uradni dolžnosti (člen 263 PDEU)*

(Glej točke od 111 do 116, 118 in 134.)

5. *Ničnostna tožba – Razlogi – Bistvena kršitev postopka – Postopek sprejetja izpodbijanega sklepa ob kršitvi pravil, katerih namen je zagotoviti spoštovanje bistvenih postopkovnih zahtev, ki so značilne za vsak elektronski pisni postopek in vsak postopek sprejetja s soglasjem – Razlog, ki ga mora sodišče upoštevati po uradni dolžnosti (člen 263 PDEU)*

(Glej točke od 152 do 158.)

6. *Akti institucij – Obrazložitev – Obveznost – Obseg – Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR) o določitvi predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje (ESR) (člen 296 PDEU; Uredba št. 806/2014, člena 67(4) in 70(2))*

(Glej točke od 172 do 174, 176, 177, 182, 197, 199, 206, 209 in 210.)

7. *Ničnostna tožba – Sodba o razglasitvi ničnosti – Učinki – Omejitev s strani Sodišča – Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR) o določitvi predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje (ESR) – Razglasitev ničnosti, ki povzroči dvom o pobiranju denarnih zneskov na podlagi akta, ki je bil razglašen za ničnega – Tveganje posega v pravno varnost zadevnih interesov – Neobstoj (člen 264, drugi odstavek, PDEU)*

(Glej točke od 220 do 222.)

Povzetek

Splošno sodišče je v sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR (T-377/16, T-645/16 in T-809/16), ki jo je izrekel razširjeni senat, ugodilo tožbi v zadevi T-377/16, ki jo je vložila kreditna institucija, za razglasitev ničnosti dveh sklepov Enotnega odbora za reševanje (EOR), od katerih se prvi nanaša na določitev zneska predhodnih prispevkov za leto 2016 v Enotni sklad za reševanje (ESR), drugi pa na prilagoditev teh prispevkov. Tožbi v zadevah T-645/16 in T-809/16 pa je Splošno sodišče zavrglo kot nedopustni zaradi litispendence.

Ta zadeva spada v okvir drugega stebra bančne unije v zvezi z enotnim mehanizmom za reševanje, ki je bil uveden z Uredbo št. 806/2014.¹ Natančneje, ta zadeva se nanaša na ESR, uveden s to uredbo.² ESR se financira s prispevki institucij, ki se pobirajo na nacionalni ravni, med drugim v obliki predhodnih prispevkov.³

¹ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014 L 225, str. 1).

² Člen 67(1) Uredbe št. 806/2014.

³ Člen 67(4) Uredbe št. 806/2014.

Tožeča stranka, družba Hypo Vorarlberg Bank AG, je kreditna institucija s sedežem v državi članici, ki sodeluje v enotnem mehanizmu nadzora. EOR je s Sklepom z dne 15. aprila 2016 določil znesek predhodnega prispevka vsake institucije, med katerimi je bila tožeča stranka, za leto 2016. Avstrijski nacionalni organ za reševanje (NOR) je z odločbo o plačilu prispevkov z dne 26. aprila 2016 tožeči stranki naložil plačilo določenega zneska. EOR je s sklepom z dne 20. maja 2016, ki mu je bila priložena priloga z novimi zneski, prispevek tožeče stranke zmanjšal. Avstrijski NOR je z odločbo o plačilu prispevkov z dne 23. maja 2016 tožečo stranko obvestil, da je bil njen prispevek napačno izračunan in da je torej plačala previsok prispevek. Poleg tega je bilo pojasnjeno, da bo ta znesek vrnjen šele leta 2017. Tožeča stranka je vložila tožbo za razglasitev ničnosti dveh sklepov EOR v delu, v katerem se ta nanašata nanjo.

Splošno sodišče je najprej zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki ga je vložil EOR, ki se je nanašal na domnevni neobstoj procesnega upravičenja tožeče stranke in na ugovor nedopustnosti zaradi prekluzije ničnostne tožbe. Trditev o litispendenci, ki jo je navedel EOR, pa je Splošno sodišče sprejelo.

Splošno sodišče je obravnavalo procesno upravičenje tožeče stranke in ugotovilo, da se ne glede na to, da so naslovniki izpodbijanih sklepov v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU zgolj NOR, sklepi posamično in neposredno nanašajo na institucije, med katerimi je tožeča stranka, ker je na eni strani v sklepih poimensko navedena vsaka od institucij in določen ali, v primeru drugega sklepa, prilagojen njen posamezni prispevek, ter ker na drugi strani NOR nimajo nobenega polja proste presoje glede zneskov posameznih prispevkov, ki jih morajo pobrati od zadevnih institucij in ki jih nikakor ne morejo spremeniti.

Splošno sodišče je v zvezi s spoštovanjem roka za vložitev tožbe zoper sklepa, ki nista bila objavljena in o katerih tožeča stranka ni bila obveščena, ugotovilo, da je tožeča stranka v razumnem roku od seznanitve z obstojem izpodbijanih sklepov vložila več prošenj za pridobitev celotnega besedila, kar je pogoj za začetek teka roka za vložitev tožbe iz člena 263, šesti odstavek, PDEU, ki začne teči, ko se tožeča stranka natančno seznanila z vsebino in razlogi zadevnega akta. Poleg tega se rok za vložitev tožbe iz člena 263, šesti odstavek, PDEU razlikuje od razumnega roka, v katerem je treba zahtevati vročitev aktov.

Splošno sodišče je v zvezi z litispendenco, potem ko je opozorilo, da je treba poznejšo tožbo, v kateri si nasprotujeta isti stranki, ki temelji na enakih razlogih in v kateri se predlaga razglasitev ničnosti istega akta, zavreči kot nedopustno, ugotovilo, da se pogoj istovetnosti strank nanaša na glavne stranke, in ne na intervenientke, tako da je ta pogoj izpolnjen, če je predmet prejšnje zadeve vključen v predmet poznejše zadeve.

Ob upoštevanju teh ugotovitev je Splošno sodišče tožbo v zadevi T-377/16 razglasilo za dopustno, tožbi v zadevah T-645/16 in T-809/16 pa za nedopustni zaradi litispendence.

Splošno sodišče je v okviru vsebinske presoje pri preučitvi tožbenega razloga javnega reda, ki se je nanašal na bistveno kršitev postopka pri sprejemanju aktov, ugotovilo, da EOR ni dokazal elektronskega podpisa izpodbijanih sklepov, zato zahteva po avtentifikaciji ni bila izpolnjena. Navedena sklepa je zato razglasilo za nična.

V zvezi s tem je Splošno sodišče opozorilo na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero intelektualni in formalni element sestavljata nerazdružljivo celoto, zato je pisna oblika akta nujni odraz volje organa, ki ga sprejme. Cilj avtentifikacije akta je zagotoviti pravno varnost, tako da se določi besedilo, ki ga je sprejel avtor. Sodišče je tudi presodilo, da kršitev bistvenih postopkovnih zahtev

pomeni že neobstoj avtentifikacije akta, ne da bi bilo treba poleg tega ugotoviti, da je pri aktu podana neka druga napaka ali da je neobstoj avtentifikacije povzročil škodo tistemu, ki se nanj sklicuje, in da se nadzor nad spoštovanjem formalnosti avtentifikacije in torej gotovosti akta opravi pred vsakim drugim nadzorom, kot je nadzor nad pristojnostjo avtorja akta, spoštovanjem načela kolegialnosti ali spoštovanjem obveznosti obrazložitve aktov. Če sodišče Unije pri preizkusu akta, ki mu je predložen, ugotovi, da ta ni bil pravilno avtentificiran, mora po uradni dolžnosti preizkusiti, ali je zaradi neobstoja ustrezne avtentifikacije podan razlog bistvene kršitve postopka, in posledično akt, v zvezi s katerim je taka kršitev podana, razglasiti za ničnega. V zvezi s tem ni pomembno, da neobstoj avtentifikacije strankam v sporu ni povzročil nobene škode.

Poleg tega je Splošno sodišče ugotovilo, da je bil postopek sprejetja prvega izpodbijanega sklepa voden ob očitnem kršenju postopkovnih zahtev glede potrditve tega sklepa od članov izvršne seje EOR in glede pridobitve te potrditve. Splošno sodišče je glede postopka sprejetja s soglasjem ugotovilo, da sklepa ni mogoče sprejeti, ne da bi bilo vsaj ugotovljeno, da so se vsi člani pristojnega organa lahko predhodno seznanili z osnutkom sklepa. Ta postopek zahteva navedbo roka, ki navedenim članom omogoča da izrazijo stališče o osnutku. Splošno sodišče je ugotovilo, da so bila ta postopkovna pravila, katerih namen je zagotoviti spoštovanje bistvenih postopkovnih zahtev, ki so značilne za vsak postopek sprejetja s soglasjem, v obravnavanem primeru kršena. Navedlo je, da imajo te kršitve neposreden vpliv na pravno varnost, saj ni dokazano, da je tako sprejet sklep potrdil pristojni organ ali celo da so bili vsi člani tega organa z njim predhodno seznanjeni. Splošno sodišče je navedlo, da nespoštovanje takih postopkovnih pravil, ki so potrebna za izražanje soglasja, pomeni kršitev bistvenih postopkovnih zahtev, ki jih sodišče Unije lahko preizkusi po uradni dolžnosti.

Nazadnje je Splošno sodišče razsodilo, da je treba izpodbijana sklepa razglasiti za nična zaradi več kršitev obveznosti obrazložitve. Splošno sodišče je v zvezi s tem pojasnilo, da je naloga EOR, ki je avtor teh sklepov, da jih obrazloži. Te obveznosti obrazložitve ni mogoče prenesti na NOR niti NOR kršitve te obveznosti ne morejo ublažiti, saj bi to pomenilo neupoštevanje pristojnosti EOR v zvezi s tem in bi glede na raznolikost NOR povzročilo tveganje neenakega obravnavanja institucij v zvezi z obrazložitvijo sklepov EOR.